

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Fysiske størrelse | Physical extent:

Aakjær, Jeppe.

Esper Tækki : en Sallingbo-Empe.

Kjøbenhavn ; Kristiania : Gyldendal, 1913

59 s.

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

Þeppe Akjær Esper Tækki

6 • B • 12 • J

Esper Tækkí

Jeppe Aakjær

Esper Tækkí

En Sallingbo = Empe

Apr. 1900.

Gyldendalske Boghandel = Nordisk
Forlag = Kjøbenhavn og Kristiania
MDCCCCXIII

Kjøbenhavn — Græbes Bogtrykkeri

A war drøwen te Sfyw¹ Bathemejmarfensdaa²,
 a haaj Peng' i mi' Lomm' og war jawnhen
 glaa',
 a haaj sol' en Pa' Dwner³ og fjowt mæ en
 Gris,
 a tyt, en war fanter⁴ og straag⁵ te æ Pris.

Tho søen haaj a halles⁶ mi' LErind' forretted,
 saa a fu' saawal ha' rat⁷ hjem te mi' Nætter⁸
 og søen kommen te aa staa hət ved wor Muer,
 men a er — Gud naad' mæ! — ett bejer end
 gued;

1 Sfyve. 2 Bartholomæus Marfedsdag (24. August).

3 Et-Mars Studefalve. 4 frist.

5 glat i Huden. 6 halvejs.

7 raft. 8 Nadver.

for flyw' aa æ Bøj, nær en helsen fa' blyw',
især da saa faale¹ en Kjøfsted som Skyw',
komm' dogrend² te Hjemmen ved Dryw'dawstid'³,
nej, det haar æ Tæffi nu aalle fu' lid'!

Nej, nu sku' der spring' en Pa' Mark af mi'
Peng',
æ Gris fu' jo sto te Digis⁴ saalcæng'.
Nu, a kam te Stagren⁵ op ad æ Gaad',
a vild' ha' mæ en Hivert⁶, men aalting med
Maad',
saa trowr a nu ett, det fa' gjør' wos nø Skaad',
— og nær a haaj faat mæ en jawn bette
Kant,⁷
vild' a hen og fornyw' mæ ved jet heller andt.

¹ herlig. ² dvassende.

³ Tiden, da Kreaturerne drives ud (Kl. 3 Eftm.)

⁴ Kjøbmand Dige. ⁵ Vandren.

⁶ Rus. ⁷ glad Rus.

En fka' ta' fi' fornywelf', imen'¹ en fka' fo'e².
Bathemejmarkensdaa — da faavidt a forstor —
den kommer ett mir end jen Gaang om æ Dr.

Og Jøses, hvad er wal ett Skyw' for en Bøj!
Det er helsen nø andt end som Nafjær hæ' fløj³,
hvor æ Stimmel bløw saat te mæ⁴, som de
sejer,
og det fund' vær' gjord' baade ringer' og bejer...

Men hvad a vild' sej' jer for sand' nu om
Skyw':
De haar Hus' der paa Lav, te Gud fri mæ! saa
hyw'
— om a stod paa mi' Tæ'r i mi' Støwl' saa
styw',

¹ imens. ² faa det.

³ fly.

⁴ o: hvor han blev født; Stimmel (Soldestimmel) = Ramme.

a fund' fand'nmæ ett now te dje' Dwr¹ med en
Ryw'!²

— Naa, a er nøj stæfæd og law i æ Saad'l³,
men helsen en jawnhen faast bette Kaa'l.

Nu, a drøw omfring, som Worherr' han vild'
før' mæ,
som nys a haar saa', a haaj Eyst te aa rø' mæ!
Dg a kam jo hen for wor Kjemand hans Dar;
han so paa en Priß, hwad æ Tæffi war ward.
Dg han bøj mæ ind paa en Dram og en Skro,
a fku' søg' mæ en Sæd'; han vild' ett læ'
mæ go.

Han spur' te mi' Awling og spur' te mi' Kuen'⁴,
— om mi' Hy⁵ war i Hus, om mi' Byg lod sæ
buen'⁶,

¹ øverste Top. ² Rive. ³ Sadlen.
⁴ Kone. ⁵ Hø. ⁶ lægge i Baand.

A war gløj'⁴ i mi' Tanfer og glaa' i mi' Uând,
 a gif som en Kong' — med æ Skaad' i mi'
 Haând.

3 Karte.

Æ Pigger¹ fu' mærk', a war opp' i æ Wand',
 de pejt' paa mi' Skaad': „Ska' den i æ Pand'?"
 De grinned og flinned; — det er, som det bør —
 æ Pigger de ynder en Kaa'l med Humør!

Nu, a fild² jo ind te æ Hundhued', I ved;
 a fjowt mæ en Kaffe og to' mæ nøj te'e.
 Hvem sejer dér drutten³ og loger⁴ ved'e Dar?
 Wor Snejfer Niels Ryl' saa tynd og saa tar,
 og sønden for ham lisse laang som en forf
 mi' Dringl aa en Nobo⁵ den Sluri⁶ Jens
 Storff.

Tho det Noboskaef fu' nu vær' det samm',
 for a maa snaar fød' baade ham og hans Samm',
 isywr⁷ de øj' mæ mi' Hawer⁸ hwer Stjell'⁹,
 saa der bløw sgu hwerfen aa mol' heller pell¹⁰.

1 Pigerne. 2 faldt. 3 drutten, tvær. 4 figer.

5 min umedgjærlige Nabo. 6 Camp.

7 i fjor. 8 Havre.

9 Straa. 10 male eller pille.

Naa, a haar ſgi aalle fu' lid' aa vær' fjedte;
a bøj dem herran baade ſtur og bette.
A raaft te æ Vært: „Tho a gir en Kryl'¹,
Iæ' dem dep² dje' Næp baade Storſ og Kryl'!“

2Æ Krowr er en Stej, hwor æ Burd' de er beged,
wor Daaler' og Mark' hænger i 'em ſom Teger.
2Æ Hundhued — a ſo, han bløw' al' beved,
da a bad om no' Ol³ — og det af dem ſpeged!

Di ſmumred⁴ og gumred og ſagelt og ſaf
og ſkinked og flinked og drevelt⁵ og draſ,
men ett te en haaj je det ringeſte Taf
for hwad en ſo' her og fylt' i det Paſ.

¹ Omgang Drifkevarer. ² dyppe.

³ nogen Aal. ⁴ ſmouſede.

⁵ tabte Drøvet.

Tesidst bløw æ Storſ da ſaa vringled¹ og
vraang,
fordet a vild' ett ha' hans Klør i mi' Paang.

A betal' mi' fortæring, og den haaj wot ſtur,
a war ſøen ett mir end jawnhen gued,
da a rêſt' mæ laangle op fræ æ Burd
og lod mæ forlyd' med de ſpidige Urd:
„Nu fncævrer æ Storſ imud Awtenſti;
ſaa maa en noſ hjem, men'² æ Dwn fa' ſi!“

Det war lig' under Awten, da ſidſt a ſam ud,
der war Eyr i det hiele, i folſ ſom Natur;
hérud' ſtod æ Storſ paa æ Skorſtjen' og fncævred,
æ Gjes de nevred³,
og æ Teſer de hwirmt⁴ ag gnafſed og pjevred⁵.

¹ umedgjørlic. ² mens.

³ pluffede af Græsſet. ⁴ mylrede.

⁵ jnaffede i Munden paa hinanden.

Dg hen i en Pwot¹ imell' Potter og Gris',
der sang den blind' Niels Powlfen hans Vis'.
Dg folk sang jo mej, te de græd i Spande;
a to' en Pa' Towner og græd med de anne'.

2E Stien war saa wod af de Torer, vi mist,
som en skjødøs² Kncæjt fu' ha' stawn der og
pist.

A næjter æ aalle: Det er en fornywelf'
aa hør' saa grusfele laang en Besfrywelf'
om Kjerlighids fagter og sørgendis Mø,
der nappele hwerfen fa' lów' heller dø,
da hen=des fjer' Den er paa skummende Sø;
og aalle a hører de Towner ijen,
far a tinker paa Kjesten, ilaw a sku' hen².

¹ Port. ² uartig.

³ Kongens Tjeneste.

Den blind' han træffer æ Towner saa laang',
og vi maa træff' atter¹ med Tænd' og med
Taang'.

Te æ Mand jo war blind, det so en, war sand',
for det stod aa løf' paa en Plaad' i hans Pand'.

— — Søen drøw a omfring imell' ølle og fem,
te a saa': Esper Tæffil si nu aa komm' hjem!

Worherr' ska' ha' Taf — skjønt ett a fu' si'en,
saa fand' a mi' Pues', og æ Gris war i'en.
Og sjel om saa ett en haaj hat æ saa pyntele,
en to' da imud mæ jawnhen fryntele²
og punst'³ i æ Pues' og loffed saa gryntele.

¹ efter. ² glad.

³ stødte.

Nu, a lod æ bette Pegasfi forsto,
te a war si' Hosben, og nu sku' vi go.
Det swored en aalle en Kiren opo.
Og a smed æ Pues' med æ Gris po mi' Taff',
og a slunted aa, og æ Gris to' tetaff'.

Men aalle saasnaar war vi ud' aa æ Bøj,
saa flottes æ Løjter, saa slowntes æ Nøj¹,
og æ hal'gammel Dwn' haaj Hyr' med aa
flaw'e²,
hwormøj der war ret, hwormøj der war fawed³,
saa mæ selle Hjawl⁴ gif og vringelt og rawed' —
jen Bien o æ Vej og jen o æ Uwer'⁵.

Men a haaj sgi slet ingen frøjt for æ Vej,
a vidst', det vild' s'rid', nær a føst kam i Skrej⁶.

¹ svækkedes Nyet. ² finde ud af det.

³ forfært. ⁴ Pjalt.

⁵ Agrene. ⁶ Gang.

Dg a fnøgelt aa¹, — øwer Baffer og Daal' —
med æ Gris o mi' Naft' og æ Skaad'² ved æ
Haal'.

A war saa tepas i mi' Sind med mæ sjel.
Det snurred for æ Ører med Dans og med Spil.
Te dawle en tyffes æ Træsko er taang',
ijawten æ Bjen' war saa lin' og saa laang',
te sprang de en Kjerf' — de rejnt æ vis
aalle —
ett den da i Balling, for den er jo faalled³.

Søen ffejted a aa, lisse waffer a fund';
i Resen a flowes en Graân med dje' Hund';
de tyt wal, te haaj a jen Hund i æ Rêf⁴,
saa fund' a wal osse ha' flir' paa Slæf;

¹ asede afsted. ² Skadefisten.

³ uden Taarn.

⁴ o: en Rus (en Hund i Rebet).

men da a haaj fleged¹ dem lidt med mi' Skaad',
saa fund' a saa Lov te aa gaa paa mi' Maad'.

A nowed æ Baff' nied te Hagens Møll',
æ Nies' godt ofor, og æ Bjen' maatt' slaa føl',
og wa'e sæ² en Gaang, te de ett fulle mej,
saa slow jo æ Stager³ en Es o æ Vej.

A snaffed' te'e Gris, den snaffed' te mæ,
og somtid' saa grynted' enhwer for sæ.

Den war bløwen nøj urrise⁴ nied ad æ Baff',
det ga' jo nø Skump, og a slow en Pa' flaff'.
Men en Dyr fa' sær wal Iæ' sæ besnaff',
nær helsen der er Kondovitter ved 'en,
og en taaler stabil og gestjefstig te 'en.

¹ fjærtagnet. ² hændte det.

³ Benene. ⁴ vanskelig.

A saa'e¹, som det war: En ſku' hjem og vær' Gris
for mæ og mi' Kuen' lidt nurden Skjerris.

En gued Behandling vi bæggi vild' ûnd' 'en,
en ſku' faa ſæ en Sej', som en Baa'n vild' misûnd'
'en.

2Æ Skowr² fræ wor Dowr og æ Rind'³ af mi'
Brød

ſku' 'en glaadle⁴ befomm' te ſi' ſalige Død.

Dg hwad 'en ſaa får haaj mot værfle og frot-
ten⁵ —

den Taal' flo' iløwle æ Gris i Lotten⁶!

Tho a vild' maaffiſæ ha' ſaa' 'en nø' mir,
men a bløw nø hjamſf⁷, a maatt' ſætt' mæ aa
bied'⁸.

¹ ſagde det. ² den Del af Grøden, der brænder paa Grydens Bund.

³ Ringen. ⁴ gladelig.

⁵ gnaven og tvær. ⁶ Lytten.

⁷ flov i Smagen. ⁸ bede, proviantere.

A vidst', a sſu' ha' en Krumm' Kruſſ' i mi'
Lomm',
en ſtywle Dæl heller ſøen fund' 'en rumm'.

A haaj aalle ſaasnaar faat æ Kruſſ' te æ Mund,
får det reſer en Hwæl¹, og i ſamme go' Stund
det rammer mi' Kruſſ', ſaa mi' Håand bløw ſom
Bly,
og æ Brændvin det ſtritt' imud Himmelenſ Sky!

Nu, a haaj noſ hør', baade jen Gaang og tow,
te der war nøj firri² ved Hagen hans Brow.
Der øſtenfor legger nø rædele³ Bakker,
og ældgammel folſ de hwiffer og ſnakker —,
ſnaar er det om jet og ſnaar om nø andt
fræ den Gaang, de Swenſſ'⁴ war ud' ad den
Kant.

¹ Sfrig. ² noget myſtiſt.

³ fæle. ⁴ i 1658.

Dg manne haar mødt — søen gaar da æ Taal' —
mell' aall' dæhæ'¹ grimmige Baffer og Daal'
en huedløs Sow med en Krøll' o æ Haal'.

Te nu det war hind', der haaj drøwn hinne Spil,
det tint' da æ Tæffi endlemol² sjell

Nu, a vil s'mænd ett gjør' mæ bejr, end a er:
A trower den Slemm'³ haar pudsed Worherr'
og skast wos nø Skidt, der staar wos imud,
især nær æ Dramm' er bløwen for stur'.

Dg heller' ved Daa en mandhwolm⁴ Kow
end ved Nætteti'er en huedløs⁵ Sow,
Iæ' hind' saa ha' Krøll' enten for heller baag,
æ Tæffi skal ett atter den Slaw' aa aag'⁶! —

¹ disse. ² netop.
³ fanden. ⁴ rasende.
⁵ hovedløs. ⁶ age.

Hwad enten det nu war Worr'¹ heller Høwed,
saa fa' J sgi trow mæ: Mi' Hjamsfhied² war øwer.

Æ Næt war saa swot som begendes Kwol,
æ Møll' laa derhenn' og brust' i si' Hwol,
en jenle fowl fu' en hør' gif og rylred'³,
en Dief' heller Ryl', det kam da saa sylred'.

Mi' Ryg, der nys får war saa warm aa æ Gris,
af Angst den med jet nu bløw foldre end Js.
A snapped æ Pues' med æ Gris ved æ Mund',
og op a lod fnyg' lisse virm⁴, som a fund'.
— Det er da saamøj en forbandede Baff',
og sær da i Mørk', med en Gris paa æ Naft'.

Æ Gris den grynted og pês uden Len⁵.
A tyt, der war nøj, te der grynted ijen!

¹ Spøgeri.

² Utilpashed.

³ flynfede.

⁴ raff.

⁵ Ophør.

— søen loffed' og grynted' og hêf i mi' Sæf.
Saasor' a stod still', a het funks æ Bæff'!

Dg æ Gris, bette Bøen, en war ett te aa styr'!
en sprang paa mi' Ryg og holdt jo en Hyr'¹
og pêf og to' po, det elendige Myr'!

Nu, a tyffes ett, a sçu' regnes for Baa'n,
men a war nu ræj, saa det bundted en Grâan²!

Jo mir a saa æsfelt mæ³ for aa fomm' op,
jo længer' a tyt, te a haaj te æ Top.
Tho a vild' sgu' nødde⁴ o den huedløf' aa rid'!
A tinker, de Bøster vild' mærfes nøj strid'
hen øwer æ Brinker ved Kwældncætterstid'⁵.

¹ gjorde en Staahej. ² flodjede noget.

³ anstrengte mig. ⁴ nødig.

⁵ o: omkring ved Kl. 9 Aften.

Nu, som I ka' si: A kam jo da fræ'e¹,
tho hwem sku' wal hejsen fortal' jer dæher!

— Se, aalle saasnaar' haaj a sluppen æ Sow,
saa fild æ Stump Gris en Gryssen te Row.
A saatt'n o æ Wajf'², destaaen' a sunded mæ,
mi' Bjen' de bevred som Syvvistro'³ under mæ,
og mi' Mund' og mi' Næw' og mi' Hals og mi'
Drøwl'⁴

war saa tæste og tar som æ Skawt aa en Støwl'.
men ett a turd' rør' ved æ Kruff' med en
Haag';
a war ræj, te æ Sow sku' kømm' faaren⁵ te=
baag'!

A war træt, ka' I trow, i hwer jenneste Lemm',
a haaj ett hat imud, om a nu haaj wot hjemm'

¹ fra det. ² Nejbanen. ³ Sivstraa.

⁴ Gane. ⁵ farende.

og fu' lejn¹ mi' gro Hued paa æ Pud' ved mi'
Kjesten,
og fu' hør' hinne Snorken. Men a maatt' te Listen.

Æ Dej war jo laang, og æ Bjen' ifkuns staffed.
Æ Maan' gif og skult' sæ derhenn' øwer æ Baf-
fer;
en fund' ring' hold' æ Hyr', for æ Himmel war
fløred',

saa en wojed i Blaanner² te øwer si' Drer;
men somtid' saa røw en æ Blaanner tebaag'
og laa' øwer jen af dem tykket' si' Haag',
saa tyt a, en grinnet' hen te mæ og læsped:
„Kifi, Løjnør'³! Hudden gaar æ dæ, Esper?"

Og det gi' jo snavs, det war derfor han spur',
han fu' mærk', a war ett hiel rejn i æ Hued⁴.

¹ Iagt. ² Skyer. ³ Læaddenøre, o: Gavstrif.

⁴ o: ædru.

Maenej, bitte folkens, her war æ det minfæd,
og derfor maatt' a gaa og fratt' i æ Brinker
og frÿf paa mi' Knær op ad Grønninghuel',
hvor en Bejskræmer sejes engaang aa vær' fuel¹,
der haaj en Slant Peng' i æ Lomm' som nu a,
a fulle i'e Vest — min' laa der endda.

for mi' Paart holder a — sand' da aa sej' —
ett af de hæ' Hwoller langs Stier og Vej',
hvor Ræw' de sskræver, og skidt folk søger,
og fanden og hans det hwirmer og spøger.

Men gjemmel æ maatt' a — med Hjunten og
Bumsen²;
wal wa'e, te æ Gris war falden i Domsen³,
det bedste Nøj, 'en fu' wal træng' te Sown,

¹ fvælt. ² Dællen og Slingren.

³ falden i en let Blund.

'en haaj stavn i si' Pues' i nu næjsten en Døwn
uden Mjælf i æ Mul', uden Blând i æ Dwn.
Men nu fku' vi farenmæ¹ osse faast' i,
saa æ Pues' fku' blyw' aavnt og æ Pirris² fomm'
fri.

Saa lo' a da stryg' gjemmel Vejster Grøn-
ning.

Dér gif a saa fjeß som en Kof³ o en Mønning.
Der war ikki en Lys i en Vinni⁴ aa fimm'
og naple en jenneste Syd aa fornimm'
undtaven en Tyr'⁵, der slært mud æ Uwer'
fræ en Plag, der gif ind' o nø' Borer⁶ og gnawed.
Det haaj wot saa lyst, men saa lig' med en Ryf
saa wa'e, som æ Maan' fku' ijen rend' i Syf⁷,
og mi' gammel Brifker⁸ fam haadt i Betryf⁹.

¹ sandt for Herren. ² det lille Dæsen.

³ Hane. ⁴ Vindue.

⁵ Tøjr. ⁶ paa nogle Græsmarker. ⁷ Synf.

⁸ Øjne. ⁹ Befneb.

fræ Grønning te Breum a flaaed' en hedle¹,
men Grinderslev Kloster er ett med dem
redle²;

omm' vejstenfor Breum de viser nø' Knold',
der wa'e sgi de brænd' dæher Tisse Trolld'³;
no, dem ska' fanden jo wal behold',
for kam de tebaag', fæ' dje' Dom revidired,
er æ aalle saa vis, de ijen bløw levired.

Nej, Grinderslev Herremand, ham Wolmer
Lyff⁴,

der flyw'r paa en fwołswot Hejst si' Ryg,
æ Mand og æ Hejst i jen jenneste Styff',
ham tør⁵ han slaa værles⁶, den Slemm'⁷ —
aaaja,

for ham er der ingen anner, der vil ha'!

¹ hæderligt. ² tilforladelig.

³ henrettedes 1686.

⁴ Valdemar Lyffe † 1657.

⁵ tør. ⁶ gi' fri Tøjle. ⁷ Djævelen.

Dér faarer hans Hejst med en Spaad'¹ i æ Haal'
fræ Ilbjærg Mues' og te Duled Daal';
det er bløw'n den Bød', som han maa betaal'
for aall' de Plawer og aall' de Synder,
han farom² bedrøw imud vi sølle Bønder.

— — Æ Spurer³ er glown⁴ — — En Spaad' i
æ Haal' — —

Hyp, hyp! hop, hop! øwer Drøwter⁵ og Daal',
te Grinderslev Koff' vil rett' sæ aa gaal'!

— Mett' Tougaard⁶ a osfe ret nødde vild'
mød',
nær æ Ugl' den synger si' Sang for dem død',
nær æ Blaad' de hwistes fræ Kwolborg Birk',
og æ Stjanner staar rød' øwer Grinderslev
Kjerf'.

¹ Spade (hvormed han ifølge Sagnet omfærdjede Sognemarken mens Præsten præfede).

² fordom. ³ Sporerne.

⁴ gloende. ⁵ Kreaturdrifter.

⁶ Jomfru paa Åstrup † 1730.

Det war Mett', der fylt hinne Bøen i æ
Kjeld' ¹

for sjel saamø' længer' for Jomfru aa gjeld'
og dans' med æ Junker med Øwn' saa mild'.

Tu danser hun awed om Astrup Laad',
men' Kwolborg Skov den fælder si' Blaad'
og Løwerbaks Kragger de sfogrer: „Haa-haah!“
Men får te æ Hjord' han fæjster hans Kom,
ska' hun hjem te æ Kjerf' øwer Duled Brow,
og hwad end der saa kommer i hinne Vej
om Dyr heller Menneff' — det slæver hun mej.

Mi' Oldmu' ³ haar mødt hind' en Nøjsawtens=
ståand
i Drøwt mud nurdvejst som en swotajted Blaan' ⁴,

¹ Brønden. ² mens.

³ Oldemor. ⁴ Sfy.

hinne Tæ'r mud æ Møld¹, hinne Pand' mud æ
Maan'!

— — Som J vis haar forstavn, war æ hen ad
æ Næt.

Æ Døn' war nøj flatted, og Esper war træt;
men opp' paa mi' Skaaldre æ Gris, sølle Hork²,
haaj faat saa mø' Len, en fu' hørele snork³.
U lyd'er³ og lyd'er saalcæng' paa æ Spil,
te får a sanst' ve'e, saa snorked a sjel.

Med jet saa blywer æ Vej da saa skroffed⁴ — —
saa war a skjewelt⁵ ud i en Uwer⁶ Kartoffler!
Der støwter⁷ a øwer paa stoendes furd,
te, Jøses, mi' Nies' stod faast i æ Jurd!

¹ Muld.

² Pjers.

³ lytter.

⁴ ujævn.

⁵ snublet.

⁶ Uger.

⁷ styrter.

2Æ Bris den vowner og gi'r jo en Hwæl,
der sfor mæ lige te Tyrer og Sjæl;
a war ræj, te æ Morris¹ haaj vrejn en Bien
øwer jen af de manne forbandede Stien.

U fried æ Nies', skjont æ Huj² war gawn;
det bløw i æ Hwol, hwor æ Nies' haaj stawn.

U trat³ sgi mæ sjel en Ræf⁴ øwr æ Bjen':
„Jh hwad sfa' de Kunster, og hwor er vi henn'?
Haar J liede Skanfer ijen tawn te Sfej⁵
og sør' Esper Tæfki hiel væf fræ æ Vej
og vælt' ham øwr'en Kartoffelmark'sraad'⁶
i en Mørk', hwor ingen fa' skimm' en Skaad'⁷!
Hwis ett J fa' lett' jer — og mæ med det
samm',

¹ Puslingen. ² Huden.

³ traf. ⁴ Slag. ⁵ fart.

⁶ Kartoffelræffe.

⁷ skimte en Skade (fuglen).

skal I namm' mæ fornimm', te mi' Kjep den fa'
ramm'!"

— Men lig' i det samm', a ska' te aa legg' Dalder¹
og haar lœwted æ Kjep, der lyder en Swalder²,
som nær en flok fowl', der haar lejn o en
Plet,

forfikkes³ og reſer ſæ mødt o æ Næt.

Hwad ſaa det maatt' vær' — det vidst' a for vis:

Dæhér war ett Wender og hal'minder⁴ Gjes!

Men flyw' — det kund' æ, og baſt' med æ
Dinger,

og hwæl'⁵, og ta' po, te æ Himmel den ſtinged!

Der war nøj der ſam drævend',

i æ Rowſtorver⁶ ſlævend',

der war andt, der ſam hoppend' og hujend' og
ſſrævend'⁷!

¹ ſlaa til. ² Larm.

³ ængſtes. ⁴ endnu mindre.

⁵ hyle. ⁶ Rugſtubbe. ⁷ ſſrigende.

A tytt da, te hiele æ Narherred maatt' hør'e,
æ Hor stod ud som Pigg' fræ mi' Drer.
Med jet sto'e mæ klaar, hvad den Swaldren sku'
gjeld':

2Æ Hægser¹ war sammelt ved Breum Kjeld'²!

Tho det er en Hwol lidt østenfor Kloster
med en ussel Blat³ Wand saa rød og saa raa=
sted⁴,

for rød det bløw æ — fortæler mi' Møster —
den Næt, da en Pig' her drownt hinne Foster.

Hér fir'n æ Tudser dje' Haller de vrifker,
hér kommer æ Helhejst jawne og drifker
og slug'er æ Wand med Tudser og Døj⁵,
får han, sølle Staaffel, ska' ud ponøj

¹ Hæfserne. ² Kilde.

³ Pøs. ⁴ rustent.

⁵ Dynd.

i Trebjenshjunt fræ Bøj og te Bøj.
Æ Wor'uel¹ kommer og dipper hans Gâef,
imen' han holder en Baa'n i æ flâef;
og Gammel Pæ' Kild, der nu gaar og negrer²,
haar her het Skjesu³ aa æ Wojensjegrer⁴.

Det er ett en Stej ved Awten aa fomm'
med Gris o æ Naff' og med Kloff' i æ Lomm'.

A rist, maa a sej', som en Kraag' for en Ræ'⁵,
og tint': Aae, Esper, haaj du wot herfræ!
Men fig' — tho det fund' jo da ingen læ' vær'.

A ffyed mæ hen paa mi' Maw' og mi' Lor'⁶
og loged⁷ saa ud mell' Skræpper og Stro'.

¹ Darulv.

² ryfter med Hovedet (af Alderdom).

³ stærk Larm. ⁴ Odinsjægerne.

⁵ Fugleffræmsel. ⁶ Lær.

⁷ teg forsigtig.

Søen fæm a æ Kjeld' saa nær, som a fund';

da tyt a, der skjæred en Stjân¹ o æ Bund'.

„Hwad,“ tint' a, „saa mørk — og dér staar en
Stjân'!“

A pluffed en Vipp', og a tygged en Kjân'²,
men a fæf snaar andt aa bestill' end aa grund'.

I Breum og Duled der halsed' dje' Hund';
a glowed mi' Øwn baade rindend' og rund',
for, fje³! war æ Stjân' skjædt op fræ æ Bund';
den sprang som en Noggel omfring øwr æ Damm,
og ind' mell' æ Syvvi⁴ en tænd' i det samm'
wal hundrede Lys med flamm' øwer flamm',
og nue war blaalle⁵, og anner war rød',
men somm' war osse som grøn'n' i dje' Blød'.
— Se nu fund' en hejsen saa Nw' paa æ Sager.
A haar aalle sit Naag' i mi' Levedage!

¹ Stjerne. ² et Korn.

³ vips! ⁴ Siv.

⁵ blaalige.

Der war hunder af Pigger, der danst og slo' op,
og ett te de haaj jen Trærl o æ Krop!

— — Aae, Kjesten, mi' Nø i di' fire Skjowter, —
a sejer: Det war sgi nø stramlaaren Øwter!¹
Støvsnaagen², te Dans, en Awten, hal'helle³! —
De maatt' jo da ett ha' Skam i æ Bælle!

Dg nue war sfred'⁴, og nue war strag'⁵,
og anner war trind' som en Søsterfag',
og faad' war de aall' som towaars Plag'!
Jen rej paa en Skod⁶ og jen paa en Sim',
jen hjalp sæ fristele med en Stø' Sim'⁷.
De hujed og halst og fysfed og fleged,
og danst og slo' op, te æ Lys de hweged⁸.

¹ beste Krydderier.

² splitternøgen. ³ halvhellig.

⁴ glatte. ⁵ fine i Huden.

⁶ Redskab, hvormed Brødet stypes ind i Ønnen.

⁷ Halmreb. ⁸ viftede.

— De gammel gro Vidj'¹ stod og rift med dje'
Woller²,

æ Mûs de pêf rundt om i dje' Hwoller;
i Jem³ fræ æ Damm stod Syvvi⁴ og Rokker
med Dôg i æ Hor og med Wand i æ Soffe.

— De haaj osse faat runfelt⁵ en Eigfist' derhen,
der laâ der saamøj en grimre jen.

U tint', om det ett war en Morders Uând;
han rêst' sæ op med hans Hued i æ Haând,
og somtid' han grinnet og somtid han gâst',
tesidst fild han hen, og æ Hued han tâst';
naa, det war der ett saamøj aa sej te,
der er dem, der taver'n⁶ for minder end det!

¹ Vidjer. ² Ris.
³ Em. ⁴ Siv.
⁵ mafet. ⁶ taber det.

Imen' a fortæler, saa læ' mæ ett glemm',
 te mødt¹ for det hiele, der so'² jo den Slemm',
 og han war farenmæ kommen i Klemm',
 for aall' dæhæ Hægser³, det war jo saa røwst⁴,
 saa vild' og saa tonted⁵, saa fjælle⁶ og drøwst⁷,
 te æ arme Stø' Skumpi⁸ fund' ingenste's vær',
 for det vild' jo fysf' ham, saa her og saa der,
 saa han maatt' bestandig lett' si'e Sæd'.
 Saasor' han fund' blot so dem te aa vær' still',
 saa fa' I sgi trow, te æ Skuel fu' spill'!
 Og det war ett tøwtløs Værk⁹, det war Spil,
 som nær a vil sej', te wor Kat fa' vær' gjel.¹⁰

Med 'en Mangeltrill'¹¹ — for han haaj ett
 andt —

¹ midt. ² sad.

³ disse Hæfser. ⁴ røwste.

⁵ fjantede. ⁶ fjælne.

⁷ geje. ⁸ ondindet Person.

⁹ hen i det Blaa. ¹⁰ elskovssyg.

¹¹ Mangelstof.

han gnej mud en masskrødden Hejsthued' = Kant,
tho saa fund' der kamm' de Towner, der vild',
de bløw ett bejer, hwor han stod for Bild'.

Det lyd' ett godt for Kristendoms-Ører,
men sajtens nø' bejer for dem, der sku' hør'e.

Det war Synd' aa sej', te han fjedted'¹ sæ fræ'e,
han gnej, te det skor mæ nied i æ Tær;
æ Hejsthued govred og skrêg i æ Tapper,
æ Nies' ga' Jld, og æ Tænd' de flapped.

Ja fanden han filt og drilt og sawed,
te æ Hund' tut hette², o'e Katt' de mjawed.

Hans Haal' den piffed henn' i Hawer³ —
saa den tass aaltid aa en Pa' Trawer.

¹ fedtede. ² tudede højere.

³ Havren.

Jow, fand'nmæ, — æ Mand haar jawn gued'
Gawer,
men han bruger 'em ild', vil de jo ffyld' paa
ham,
saa 'en haar fi' Hyr'¹ med aa hjerre sæ fo'
ham.

— Der war manne, a fjend', nær de kam i dje'
Klæjer,
men som de mødt' hér med æ Gowl² i æ
Dejr,
søen fjend' a dem ett for Anfiels' saa lig'.
Men dér war saa faale Stø' bown³ en Pig',
hind' fjend' al — Mi Nobo æ Storpes Dætter,
som aaltid haar finstred⁴ ud' om æ Nætter —
i Awten hun sæf hinne Werind forretted!

¹ sit Besvær. ² Enden.

³ svær smuk Pige. ⁴ strejft.

Hun fløw med æ flok øwer Digier og Grôf;
det war lissem, te hun regird æ tehôf.
Hun hwistelt¹, og op lod æ ta' i en Rof²,
som nær en Swarm Bi forlaader æ Kof³;
og men' hun flemt hinne Lim'⁴ mell' æ Knær,
Ka' Rytter, æ Storff'ung, fnævred dæhér:

fanden fløjted og op jeg fløj
sammen med Tørveflynnens Røg.
Sidder der Sod paa min hvide Krop, —
den har jeg faaet i vor Skorstenstop.

Breum Kilde har Hefsefest.
Her skal I skue vor Hædersgjæst:
Gammel Jerri⁵ med Kalkbørst-Skjæg,
Horn i Nakken og Haar paa Læg.

¹ fløjted. ² fart. ³ Kuben.
⁴ Kof. ⁵ fanden.

Fandens Oldmor hun kommer nok
ridende hid paa sin Krykkestok;
hun og Skarnbassen følges ad,
hvor de kan lugte den gode Mad!

Her vil vanke saa sød en Smous:
Edderkopper i Pibesous.
Fanden vil smaske, ved jeg vist,
naar han faar syltet Ørentvist.

Tyrebove og Hingstelaar
steges hele med Hud og Haar,
Barnehjerter i Skarntyd'saft
de skal øge vor Trolddomskraft.

Gammel Jerri tar jeg paa Skjød;
fiden vejer vi Salt og Brød.

Ah, hvor han vil sin Hale sno,
slynge den om os begge to!

— — Hys, min Rage og Limeskast!
Vis nu rigtig jer Bærekraft,
hvist os op mod den brune Høg,
før os saa hen som Tørverøg!

Sorte Sidsel, slaa Haaret ud!
Birret, stang med din Hornfiskestud!
Luften piskes som Sæbelud,
lugter fra os som Svovl og Krud!

Hør, nu spytter min sorte Kat.
Fanden fik den om Stjærten fat.
Den der vover min Kat at gjeld',
han skal drownes i Breum Kjeld'!

— — Hyrden gyser paa Duled Bro;
hej, nu slængte jeg ned min Sko!
Ræven sfræber¹ langs Astrupvig,
Kvulborg Ugler har fært af Sig.

Sving mod Sønder og Sving mod Nord!
Alt vi lægger i Hæksesnor!
folk og Hønder i Baand og Bast —
Slaa nu Knude, saa er det fast!

Rast, I Hæser! Allat² hver Dig',
Trej Gaang' rundt om vor Kjergaardsdig',
trej Gaang' rundt for den sorte Dis'³,
trej Gaang' rundt om vor Skorstenspîf'!

— — I men' æ Hægser lusted dje' Haller,
vild' a stæl' med hjem. Nu skuld' æ vær'
Aller'⁴.

¹ sfriger. ² parat. ³ Dibe. ⁴ Alvor.

A fu' hør dje' Swalder øwer gammel fils=
haw',
en Borr¹ ved æ fywr² i farom³ god Daw',
en Herr'mand te Gled' og nø Bønder te Plaw'.

Ua, baare en nu fu' ha saat dem dje' Gywer⁴,
får de fam tebaag' fræ æ Østersfywer,
for da vild' en vis faa dje' Vred' aa føl',
og det vild' vær' Wand paa æ Dæwl hans Møll'.

A søjt' da mi' Gris, hwor a mint', en maatt'
vær',
men a fand' en ett, hwerfen her heller dér.

A lied'er⁵, a sfraver, men ett te' en e' der⁶.
A raast' i æ Gal'⁷, men' hwer Ting a letter:

¹ Borg. ² fjorden.

³ fordum. ⁴ deres Gjorde 3: taget Pippet fra dem.

⁵ leder. ⁶ at den er der. ⁷ Drede.

„Haar det fandens Stø' Kram da staallen en fræ dæ
og fassisæ ædt æ Dyr te dje' Nætter!

En war ward aa fortær' med si' Spæf og si'
Ister;

det war helsen nø andt end dje' Ørentwister"!

— A war nær ved en Graad. Haaj a nu gan
aa vringelt

den laangige Vej og bløwn saa forhwingelt¹,
haaj slæft, saa mi' Rygstykker værked ved'e
og war wod², ett baare af jenne³ Swed —
saa lig' ved æ Hjemmen, snaar uden si' Dar,
sæt æ Dyr øwerstyr, læ' æ fandens Kram ta'e!

Aae bedste Kjesten, mi' Div og mi' Mø,
med hwem a haar lo=vet at le=ve og dø,
hvor saa'⁴ du æ tit, og hvor haar du Ret:
„Hwi gor du da aaltid og vrøder⁵ om æ Næt!

¹ fortunlet. ² vaade.

³ ene. ⁴ sagde.

⁵ roder.

Du drikker dæ fuld, faar en Hummel i æ Dr'¹,
og saa vil du hwerken sans' heller hør'!

Aae, Esper, Esper! tink paa Kræ' Wollé²,
som de fand herhenn' i æ Mergelhwoller!
— Mon du ett draß tepæls med den fyldbøtt'
Niels Haun,
der so i æ Krowr, te æ Sønde³ war gawn,
giß hjem ved æ Næt, bløw howormslawn⁴,
laa død o æ Hied' og bløw huggen af Ravn'!"

Søen⁵ præjfer hun Kjesten un' aa blyw' træet.
Hwad trower I saa, a fa' vint' mæ i Næt,
nær a kommer hjem fræ Swiren og Spil
og haar ett anner Gris' — end mæ sjel!

¹ o: en Rus.

² Kristian Olsén. ³ Søndagen.

⁴ bidt af Hugorm. ⁵ saaledes.

Ja som a war harmt¹! Nej mier end de',
a war ûnd², a war flintrende gal som en Sme'.

— Nu haaj en ijen dæhæ Daf øwr æ Hued.
Haaj a ejed en Bøsf', — a haaj skjødt dem for=
fued!

Men saa skuld' a hat mæ en Sølvknap, forstoes,
for Hawl te dem er som Wand paa en Goes
— (heller hwis a haaj hat en Kjerkssem vejned³,
for det er det jenneft', te Hægser⁴ de regner).

Som seën a render og rawer i Mørk',
a træjer i nøj med hiele mi' Styrk';
det laader⁵ saa blød, men gier en Hwæl⁶,
som haaj da fanden saat Kler i en Sjæl!
Hwad wa'e der to' po? — Behøv'r a aa sej'e!

¹ bedrøvet. ² arrig.

³ froget et Søm fra Kirken.

⁴ Hælser. ⁵ lader.

⁶ Hyl.

Søen hwæler¹ furs jen Ting ved Minnet² som
Mejje³:

en bette opscæffed Gris, en træjer.

Mæn aalle saasor' war æ Hyl gan hen,
får aall' æ Hægser de hylt' ijen,
og lig' med en Gaang de vender dje' Skaar'⁴,
„Uae Jemmine“, tint' a, „no er der faar'!“

Æ Kjeld' laa som død. Uall' Eys de flottes.
„No haar du æ!“ tint a, „no ska' du grottes⁵!“

U griver æ Gris, som bejst a haaj Gæwer
og faarer saa ind paa nø' Plovjurdasæwer'
og rywer en Ægstøls⁶ Knyw aa æ Lomm'
og stiller mæ an: „Læd æ Kram nu fomm'!“

¹ skriger.

² Midnat.

³ Middag.

⁴ Skare.

⁵ mæses

⁶ Ægstaal = Haardstaal.

for den, der haar Ægstøl ind' i si' Haånd,
er hyt mud den første on-de Åånd.

Det hylt' i Luften og nied' ved æ Jurd,
som nær en Storm gaar mos stywt imud,
det sprut' som Glød'er og hwæst' som Katt';
men a lod æ hwæs', saalæng' det ett fratt'¹;
det rend' som Rotter o'e Plovsfur'=Kaamm'²:
„Æ' mos si po jer Trav, nær æ Næt³ den er
omm'!”

— fræ æ Plov faaster i; te æ Wojnsawers⁴ End' —
saalaant ved Åwten det⁵ haar aa rend';
hvor æ Dmsfur'⁶ vender, æ Spøgels' maa vend'.
— Seen laangs ad æ fur', nu op, nu nied
fa' sjel blyw' en Hægs for lowfuld⁷ en Bied.

¹ rev. ² Plovsfure-Kammene. ³ Natten.

⁴ den Ende-Uger hvor Ploven vendes.

⁵ o: Spøgeriet.

⁶ een fure op og een ned. ⁷ svær.

Hun tægged og fæcft' og frøf for mi' fued:
„Uae Esper, fej æ ett te mi' Muer!“
U niffed' og faa': „Se no aa fomm' væf!
forgjø' hwerfen mæ hejr æ Gris i mi' Sæf!“
Saa vift' a hind' hjem, hwor hun bowed' baag æ
Krat;
det war vilds¹ i æ Hued', baade hind' og æ Kat.

Ja, det er den færefte Næt, a haar hat!

— — Nu fommer der nøj, a vil aalle forfto,
om faa a ffuld' blyw' fom Methuselem gro:

U gif te det fidft' med ôven Dwn
og ilywl², ja ilywl' war æ Mand ffrejn i Sown.

¹ fortunlede. ² alligevel.

Saa hører a jen, der med jet snaffed' te m ;
   Taal' maa jo sajtens v er' falden n j ve' m ,
 for a letter mi' Hued' lidt op fr    Pues' —
 Hwem sir a for m : Mi' M  og mi' Rues',
 mi' Kjesten, der stod og band' To i en Hues'¹!
   Træf om   Mund fund' ha' wot n 
 bejer,
   Pind' de fl vred², imen' hun sejer:

„Jh ligger din Swyen da osse og sower,
 men' anner dje' fol  de virmer³ og plower!
   Hawer   mo'⁴, og   Row⁵ staar ud';
 men du sir jo funs aa faa n j i   Snud'!“

¹ striffede Taa i en Str mpe.

² flirrede. ³ høster.

⁴ Havren er færdig til at høstes.

⁵ Rugen.

— Det er grim fræ en Drem¹, hwor en haaj æ
nøj skjønner',
aa blyw' røwn op ved den Slaws Bønner.

A swored' æ Kwind' — og mi' Urd fild aal=
mild'²:
„Tho a er nof stommelt³ ved Breum Kold=
fjeld'⁴,
og æ Gris, bette Nøj, haar a laa'⁵ ved mi'
Hued',
det ett for det ûnd' men wal for det gued'.

Men Kjesten, mi' Mø, a trowr, a haar Ret
te aa føl' mæ lisssem ledt søwned og træet,

¹ Drøm.

² taalelig milde.

³ falden omfuld.

⁴ Kildevæld, Naturbrønd i Mod sætning til den gravede.

⁵ lagt.

for a haar ſgu hat en beveged Næt.

A haar fandenmæ prøwed ſaamøj, det er ſaale¹,
a vild' ett læw' æ om for en jawn Rigsdaaler!"

— — Nu, a fortal' op, ſom nu nys for J
anner;

men Kwindſolf er Kwindſolf, ihwor de ſaa lander;
det vil ingenting hwerfen fatt' hæ'² forſto,
hwad ett te det ſjel haar hat finger opo.

Men a ſku' wal trow, a ſo³, hwad a ſo!

— Nej, ett ſaa en Urd a fund' vend' hind' te
Maad'!

Men hun ga' en Sfranni, en „Døtt'!" og „Haa=
haah!"

i aal det Eſper og æ Tæſſi vi ſaa'.

¹ ſaa meget, ſaa en maa forbaſes.

² eller. ³ ſaa.

Nu, op ad æ Daa kam vi hjem te Skjerris,
baade mæ og æ Skaad' og Kjesten og æ Gris,
fæf høsted æ Hawer og towed æ Lamm'¹,
og æ Row kam i Hus, får æ Regn den kam',
— og a fæf en Kys og endda en Pa' Dramm'!

— — —

Nej, som det imell'staånd sejes og sfrywes:
„Det er ett for det væ'st, te æ Katt' de rywes!”

— — Men bejst af det hiele:

Æ Gris den trywes!

~~~~~

¹ væstet Lammene.

JEPPE AAKJÆR
SKRIFTER I FOLKEUDGAVE
TI BIND 1912—13

BAG HJEMMETS GAVL. Samlede Digte I.

RUGENS SANGE — ANDRE SANGE. Samlede Digte II.

TIDSBØLGER. Samlede Digte III.

VADMELSFOLK. Hedefortællinger. 2. Oplag.

BONDENS SØN. Fortælling. 2. Oplag.

FJANDBOER. 2. Oplag. — PAA AFTÆGT. En Fortælling.
2. Oplag. (1 Bind.)

FRA JUL TIL SANKT HANS. Historier. 2. Oplag.

HVOR BØNDER BOR. Tolv Smaahistorier. 2. Oplag. —
LIVET PAA HEGNSGAARD. Bondekomedie i fire Akter.
2. Oplag. (1 Bind.)

VREDENS BØRN Et Tyendes Saga. 3. Oplag. To Bind.
(Udkommer i Efteraaret 1913.)

Pris pr. Bind: 1 Kr. 25 Øre; indb. 1 Kr. 75 Øre.

Samtlige ti Bind: 10 Kr.; indb. 15 Kr.

Indb. i elegante Vælskbind i fire Bind: 20 Kr.

JÆVNT HUMØR. Smaahistorier. 3 Kr. 25 Øre; indb.
4 Kr. 50 Øre.

SOMMER-TALER. 2 Kr. 50 Øre.

AF GAMMEL JEHANNES HANS BIVELSKISTAARRI. En
bette Bog om stur' Folk. 2 Kr.

NAAR BØNDER ELSKER. Skuespil i fem Akter. 2 Kr.

ULVENS SØN. Skuespil i fire Akter. 2 Kr. 75 Øre.

JEPPE AAKJÆR

Jævnt Humør. Smaahistorier.

Indhold: Jens Pot. De Ensomme. Mod Jul. Han-Skrædderen. Guds og Verdens Børn. Under Sablen. Himlens Dom. En Mennesk' ska' ved, hvad en gjør. I Nabolav. Oplyst. Smedens Overmand. En Byge. Skrædder-Lone. Tre paa een Stige.

„*Kristeligt Dagblad*“. — „Kun faa af vore Forfattere kan som han skrive om Emnet: Bønder. Man bevæger sig i hans Bøger, som færdedes man midt imellem de omtalte Personer og var midt imellem de faldefærdige Gaarde og de nøgne Marker. Saa naturligt, saa ligetil fortæller den kendte Forfatter...“

„*Randers Venstreblad*“. — „Det er godt et Dusin større og mindre Historier, Jeppe Aakjær her har samlet til en Bog. Nogle af dem er ganske korte, nærmest at betragte som Skitser og Anekdoter, andre er udformede til karakteristiske Folkelivsbilleder med sikkert tegnede Figurer, saadan som Jeppe Aakjær nu engang evner det, naar han rigtig vil. Bogens Titel passer ogsaa godt til de fleste af Historierne. En Fortælling som den om Jens Pot og hans Ægtemage ligefrem straalere af Humor og Lune.“

„*Horsens Socialdemokrat*“. — „Det er med Velbehag, at man tager en ny Bog af Jeppe Aakjær i Haanden og sætter sig til Rette for at nyde den; thi her er man sikker paa at komme i godt Selskab. Ingen af vore Forfattere skriver som han, alt hvad han rører ved, bliver betydningsfuldt. Han har jo fremfor nogen anden lært os at elske det, som ofte synes ubetydeligt, og han viser os, hvorledes netop det har Værd og Betydning og Skønhed. I „Jævnt Humør“ møder vi den jydsk Bonde, saadan som Aakjær elsker ham, og alle disse 14 Smaafortællinger er ypperlige. . . Der er ikke en af Fortællingerne, uden der er noget ejendommeligt og tiltrækkende ved den. Naar man har læst den sidste, ønsker man, at der endnu var mange flere tilbage.“

Pris: 3 Kr. 25 Øre; indb. 4 Kr. 50 Øre.

GYLDENDALSKE BOGHANDEL :: NORDISK FORLAG

JEPPE AAKJÆR

Af gammel Jehannes hans Bivelskistaarri.

En bette Bog om stur' Folk.

A. G. i „*Riget*“. — „Jeppe Aakjær har haft det Indfald at genfortælle nogle af det gamle Testamentes Sagn paa Jydsk. . . Paa Jydsk synes de sprunget lige ud af den gamle, hjertelige og lunerige Johannes' Mund, der tænkes at være den egentlige Fortæller. Og Aakjær behandler jo sin Landsdels Mundart som en Mester. For enhver, der kender lidt til dens Hemmeligheder, vil denne Bog være en lille sproglig Perle.“

„*Nationaltidende*“. — „Det er for dem, der forstaar jydsk Bondemaal, en kostelig Nydelse at høre den gamle Johannes fortælle paa sin naive og troskyldige Maade. . . Og det maa lades Jeppe Aakjær, at han er Mand for at lade sin gamle Johannes tale, saa hvert af hans Ord kommer med en egen Troværdighed. Det er, som sad man selv i Stuen og hørte den Gamle berette sin ejendommelige „Bivelshistaarri“.“

Pris: 2 Kr.

Sommer-Taler.

„*Tilskueren*“. — „Det er en Bog fuld af Vilje og Angreb, høje Ord, der er blevet slynget ud over en lyttende Folkeskare. . . . Jeppe Aakjær er begejstret, lyrisk bevæget, ofte harmfuld og lysten efter at sige Sandheden, selv den, som ikke er hans Tilhørere behagelig. Han er ikke bange for at gentage sig selv. . . Og en ejendommelig Kraft faar han derved, at han saa gerne tager Poesien til Hjælp. Han er en Digter paa Talerstolen. . . Derfor har disse Sommer-Taler Bud ogsaa til dem, for hvem de oprindelig ikke er holdt.“

„*Socialdemokraten*“. — „Med god Grund er disse Foredrag udgivet. Den sproglige Kunst, hvormed de er formede, har adlet det agitatoriske Indhold, forædlet Talerne til Kunst. . . Hans Sommer-Taler bør finde vid Udbredelse.“

Pris: 2 Kr. 50 Øre.

GYLDENDALSKE BOGHANDEL :: NORDISK FORLAG

GYLDENDALSKE BOGHANDEL :: NORDISK FORLAG

K. K. NICOLAISEN
JEPPE AAKJÆR

EN LILLE BIOGRAFI
OG KARAKTERISTIK

Med Illustrationer

Pris: 75 Øre

GYLDENDALSKE BOGHANDEL :: NORDISK FORLAG

GYLDENDALSKE
BOGHANDEL

NORDISK FORLAG

